

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Stelbent socialvård

Månadens apropå: Föräldrafostran

Fritidsstyrelse?

Johanneberg skärskådas

Leif Svensson på Manila

Diskussionsspalt

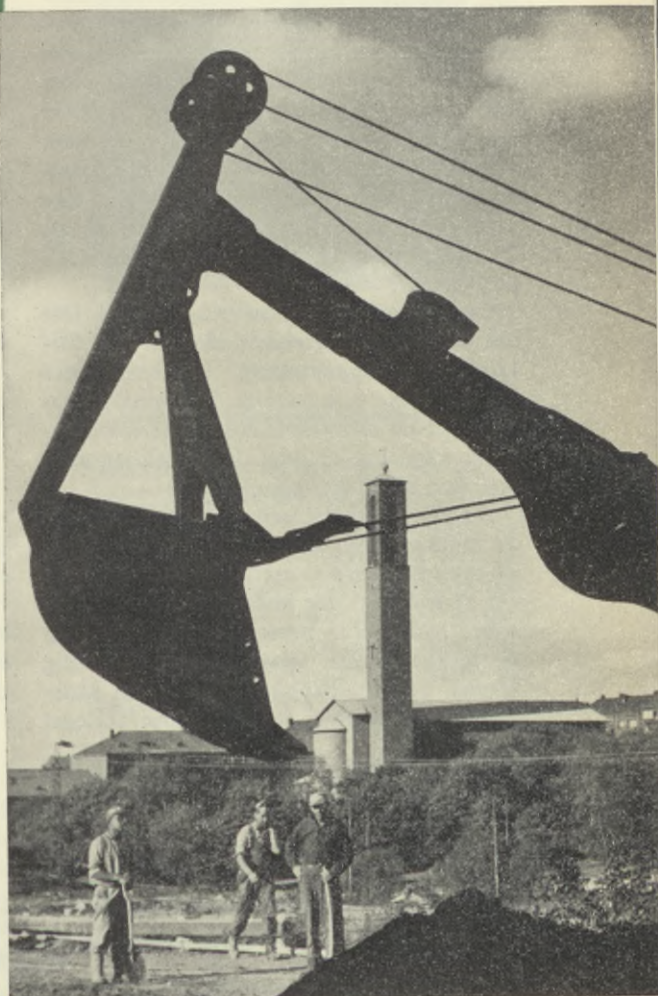
Per och Torsten ser på idrotten

Juridik för föräldrar

Optimistjollen — uppmärksammat initiativ

Nytt från ungdomsdelegation och
ungdomsbyrå

Tips och uppslag



Nr. 7
NOVEMBER 1959

ARGANG 8

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Stelbent socialvård



Den kvinna, som sitter mitt emot mig, har ansiktet präglat av den oro hon känner. Kvinnor — mödrar, fruar, fästmör — tvingas ofta att känna oro. Det verkar som om detta begrepp tillkommit på samma dag som kvinnan föddes. "När kommer han hem?" — kan frågan gälla, då man väntar på mannens hemkomst efter krogsvängen. Hur många mödrar sitter inte med en förklarlig oro och väntar på att flickan skall komma hem på kvällen. Och pojken . . .

Den här gången gäller det en pojke. Det var sonen, som kommit modern att förtvivla. Förhoppningarna om hans ljusa framtid hade inte infriats. Knappnålen hade blivit en silverskål. Nu måste man finna en väg ut ur eländet. Vad skall jag göra och hur skall jag göra det?

Är vårt samhälle och dess socialvårdande maskineri så märkvärdigt, tänker man, då man hör hennes trevande i töcknet. Är det så svårt att där hitta rätt för den, som söker hjälp? Var finns det samhälle, som vi drömt skulle innehålla medmänsklig värme? Har hjälpapparaten blivit en känslolokall och likgiltig funktion som förlorat

sitt hjärta och sin puls? Eller rör det sig i detta och andra fall om personer, som av slapphet och brist på vilja inte kan hitta rätt i labyrintherna?

Det slår mig, att den hjälpsökande ofta tycks känna obehag vid kontakten med de sociala myndigheterna. Beror denna känsla på erfarenhetsmässiga upplevelser? De flesta av oss tycker inte om att be om vänlighet. Detta är nämligen också en form av tiggeri.

Man kan inte utbildas till vänlighet, takt och finkänslig uppmärksamhet. Det fordras träning och djup förståelse, förmåga av orientering om människan och naturligtvis en oavslutlig strävan till att vilja hjälpa.

Socialarbetaren med sådana egenskaper lyser och värmer i ödsliga gemenskapslandskap. De måste vara med när ängsliga kvinnor ber om hjälp för sina söner och sina män.

Socialvårdens framtida uppgift får bli: att lätta oket från axlarna hos tyngda och bekymrade människor. Även efter konorstid.

Zén Anderson



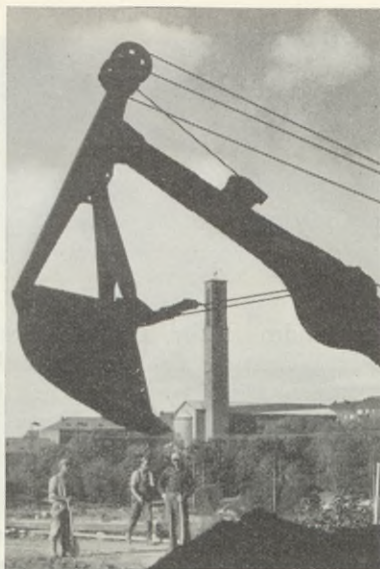
Optimistigt på mitteluppslaget

Vad är det man pratar om på stan? Raggare, julklappar, Agne Simonsson —? Nej — det är gamla "grejor", det där. Läs på sid. 10 om ett uppmärksammat initiativ, som tagits inom ungdomsarbetet i Göteborg.

Månadens apropå:

Föräldrafostran

- Ungdomen av i dag är besvärlig och ungdomarna är sina föräldrars barn. Alltså är det föräldrarnas fel att vi har det som vi har det på barn- och ungdomsfronten.
- Föräldrarna skall besinna sitt ansvar och fostra sina barn till individer, som de själva och samhället kan känna sig stolta över och glädjas åt.
- Känner Ni igen "snacket"? Fyra diskussioner av fem om de här problemen slutar med att de närvarande kommer överens om att ungdomens förvildning beror på föräldrarna. Hade dessa kunnat hålla sina ungar i styr så . . .
- Ja, nog är det besvärligt att vara ung i dag. Nu undras emellertid om det inte är minst lika besvärligt att vara förälder?
- Föräldrar *blir* man. Man fostras inte till denna syssla. Man tycker om någon, man gifter sig och så får man barn. Man upptäcker kanske också, att det som ens egna föräldrar var förtvivalade över om deras barns uppträdande har sin giltighet även när det gäller barnbarnen.
- Omgivningen gör det inte lättare för fostrarna. Sällan har man hört berättas om ett sådant kaos i normer, som det som existerar just nu. Hade våra föräldrar samma problem men använde en annan terminologi?
- Föräldrarna är egoistiska och tänker bara på sig själva! Hade inte gårdagens föräldrar gjort likadant om de hade kunnat? Skall vi inte för en stund betänka att det föränderliga samhället säkerligen också har skaffat oss en ny typ av föräldrar. Varför skulle föräldrarnas sätt att bete sig vara oförändrat?



Omslagsbilden: Johannebergskyrkan i ett annorlunda perspektiv
(Foto: Döbeln-Mattsson.)

- Föräldrafostran bör ske före kontrahenternas giftermål. Ett väl genomfört ungdomsarbete kan inrymma sådant. Låt någon — ja vem förresten — utforma arbetet härvidlag så att det stimulerar till att utveckla envar att bli gemenskapsmänniskor. Och glöm inte bort fantasin och lekfullheten. Det är en bra medicin.
- Men *prata* inte bittida och sen sent om föräldrafostran. Hör Ni det, Ni föräldrar . . .

Toppkonferens på toppnivå

Med statsministern som ledare anordnas den 19 november en kontaktkonferens i riksdagshuset med ett 40-tal inbjudna myndigheter och organisationer. Målet är att söka åstadkomma en samordning av de förebyggande ungdomsvårdsfrågorna. Man räknar med att kunna upprätta ett samarbetsorgan och ordf. i detta lär statsrådet Sven af Geijerstam bli.

L. E. Skarin:

FRITIDSSTYRELSE

Stora rubriker i dagspressen fick för en tid sedan idrottsnämndens yttrande till den stadsfullmäktigeberedning, som sysslar med en utredning om formerna för stadens förebyggande ungdomsverksamhet. Ungdomsdelegationens ordförande har tagit del av yttrandet och reflekterar här i följande satser.

Idrottsnämnden tycks tro, att idrotten allena skall kunna rädda ungdomen från att komma på glid. Man bortser helt från det faktum, att flertalet ungdomar inte kan förväntas bli aktiva inom någon idrottsgren. Hela yttrandet andas den tro på ungdomens fysiska fostran, som var ledstjärna för Spartas metoder för fostran av ungdomen för några tusen år sedan.

Den stora skara ungdomar, som av fysiska och psykiska orsaker inte kan hänga med i idrottsliga sammanhang, existerar inte i idrottsnämndens tankevärld. Om problemet vore så enkelt, när det gäller ungdomens fritidssysselsättning, som idrottsnämnden tycks tro; att det bara gäller att ge ungdomen större möjligheter till att utöva idrott, skulle frågan om ungdomens sysselsättning på fritid lätt kunna lösas. Men förutsättningen härför vore först och främst, att idrottens talesmän ändrade målsättningen för idrotten till att gälla en sund kropp fjärran från ett skadligt tävlingsraseri. Skadligt är det för alla dem, som inte kan nå toppresultat, som lider av att inte kunna hänga med, och som känner sig mindervärdiga och usla i förhållande till sina på det fysiska området mera gynnade medmänniskor. Alla dessa ungdomar söker utlopp för sin självhävdelsselusta på andra områden. Dessa kan kanske behöva samhällets stöd på samma sätt som idrottsorganisationerna. Det är dock ett mycket stort stöd idrottsorganisationerna får av samhället i form av fotbollspåsar som Slottsskogsvallen, Rambergsvallen, Gamla Ullevi, Nya Ullevi m. fl. Men det räcker ändå inte. Det behövs mer, och det behövs även på andra områden än de rent idrottsmässiga.

Mot slutet av sitt yttrande kommer

idrottsnämnden in på frågan om att ombilda idrottsnämnden till en fritidsnämnd. Det låter sig helt säkert göras. Förutsättningen får dock vara, att idrottsnämnden i så fall tillföres sådan kunskap på hit hörande områden, som kan komplettera den ensidiga syn på ungdomen, som yttrandet vittnar om.

Idrottsnämnden är inne på att den verksamhet, som bedrivs av samlingslokalstyrelsen och även turistverksamheten skulle kunna inlemmas under idrottsnämnden om den i så fall bleve omändrad till en fritidsnämnd. Detta kan väl också låta sig göras, men då måste idrottsnämnden ändras om till ett mycket stort verk med ett flertal olika byråer med ganska avgränsade arbetsområden och under relativt självständiga chefer. Om det blir större fördelar med centraliserade verk, än med mindre styrelser kan väl diskuteras. Både beträffande idrott och annan fritidsverksamhet, är det helt säkert till större gagn med ett så stort "folkligt" engagemang som möjligt, där byråkratien inte kan få så fritt spelrum. Den andra vägen, att decentralisera idrottsverksamhet och fritidsverksamhet till i varje stadsdel fritt verksamma styrelser för den del av verksamheten som samhället svarar för, skulle kanske vara en bättre väg. Kanske skulle detta vara en väg att öka det allt mer svalnande intresset för det samhällliga arbetet. Om varje medborgare ute i stadsdelarna såg, att hans insatser kan ge resultat och att han kan påverka utvecklingen i den riktning han önskar, skulle kanske intresset bli större. Vid en fortsatt centralisering av så mycket som möjligt av samhällets insatser till allt större och större enheter, kommer medborgarna allt längre och längre bort från samhället och förlorar kan-

Frågekväll i BJURSLÄTT

En höstlig upptakt ordnade Bjurslätts ungdomsråd på så sätt, att man inbjudit representanter för de olika ungdomsorganisationerna i stadsdelen till en frågekväll den 23 september på Bjurslätts ungdomsgård. På svarandebänken hade placerats bl. a. ungdomsdelegationens ordf., L. E. Skarin och kurator Jan Cederlöf. Närvarofrekvensen var inte dålig, inalles hade 26 deltagare infunnit sig representerande 13 ungdomsorganisationer, ungdomsråd och ungdomsgård.

Skarin belyste den ekonomiska situationen för ungdomsarbetet överlag och de besvärligheter, som delegationen haft för att krypa in i den av stadskollegiet fastställda rambudgeten. Vidare berördes kuratorns arbetsuppgifter som missionerande ungdomsvårdare ute i fältarbetet.

Flera representanter för ungdomsarbetet var oroliga för att medlemsantalet sjunker inom föreningarna på grund av de taxeökningar, som barnavårdsnämnden beslutat om på gårdarna. Det framhölls också, att föreningsdeltagarna även har att betala avgifter till en mängd andra saker, utöver gårdarna. En talare upplyste om att skolornas fritidsverksamhet är helt avgiftsfri.

Josef Lindin, ungdomsrådets ordförande, framförde rådets önskemål, att varje förening utser ett ombud med ersättare, som rådet kan kalla till överläggningar. Rådet vill på så sätt få kännedom om önskemål och problem, som det kan vidarebefordra till de ungdomsvårdande myndigheterna.

ske tron på, att kunna inverka på samhällsutvecklingen.

Det förefaller, som om samhällets åtgärder för att göra fritiden dräglig för både unga och gamla, är föga ägnade för centraliseringssträvanden. Det kan nog också decentraliseras utan att detta skall medföra ökade samhälleliga utgifter. Det är inte säkert, att centralisering är liktydigt med besparingar.



Uppå Öckerö finns . .

”När nöden är störst, är hjälpen närmast”, är ett ordspråk som inte alltid äger sin giltighet. I Göteborg brottas speciellt ungdomsorganisationerna med stora lokalproblem och med stora svårigheter, att få pengar till lokalhyror. Staden lämnar årligen ett bidrag av 50.000:— kr. till detta ändamål, vilket under det senaste året har medfört, att de sökande organisationerna har fått ett bidrag av 20 % på sina lokal-kostnader. I Öckerö kommun, som ju nästan gränsar intill Göteborg, är förhållandena helt annorlunda. Där upplåter kommunen helt kostnadsfritt flotta lokaler i sitt kommunalhus till inom kommunen verk samma ideella föreningar och korporationer. I Öckerö kommun är följaktligen hjälpen till föreningslivet i detta avseende förredömlig. Att Göteborgs Stad kostnadsfritt skulle upplåta lokaler inte bara åt ungdomsorganisationer utan även till alla andra föreningar är en ren utopi. Men i småkommuner, där ungdomsproblemen är barnlek i förhållande till storstadsproblemen, där har man råd till effektiv hjälp på detta område.

L. E. S.

Ungdomsråden i Göteborg

samlas den 18 nov. kl. 19 på *Stora Katri-nelund*.



JOHANNEBERG

◆ VAD SKALL MAN SÄGA OM JOHANNEBERG? Jag körde igenom stadsdelen en regnvåt kväll. Det var tyst på gatorna, tyst som vid en fotbollsplan, när hemmalaget fått ett baklängesmål på halsen. Man tycks hålla sina barn och ungdomar inne på kvällarna — ja, det där är ju en positiv erfarenhet för en barnavårdare.

Men Johanneberg av idag är *hus*, stenhus. Fastighet på fastighet, fastighet intill fastighet, fastighet mot fastighet.

Dagsljuset lyser på en stadsdel spartanskt utrustad med friytor, en stadsdel, som man inte som barn skulle vilja uppleva. Kanske är det just därför, som de omkringliggande stadsdelarna har fått mera ljus, mera luft, mera av friytor. Stadsplanerarna har lärt av tretti- och fyrtio-talets misstag.

Sagt om Johanneberg

Sven Essle, välkänd ordförande i Burås ungdomsråd, har sedan länge varit en förkämpe för större friytor åt ungdomen inom våra bostadsområden. Han är kritisk mot utformningen av Johanneberg när det gäller anordningar för barnens och ungdomens fritidsverksamhet:

— Gatorna har man tagit ifrån dem, gräsmattorna får ej beträdas och på Mossens idrottsplats är det endast klubbarna, som får hålla till. Det behövs en massa småplaner inom Johanneberg, och de måste ligga i närheten av hemmen, ty den här kategorin ungdomar i åldern 12—13 år ger sig inte i väg så långt hemmaifrån.

Jämfört med Johanneberg är det intilliggande Fredriksdal mycket välförsett. På de gröna områdena mellan husen får barnen hålla till med cyklar, tält och allt vad de har att sysselsätta sig med. Det är modellen!



— *Lars Carlsson*, föreståndare på Burås ungdomsgård, beklagar, att Johanneberg ännu i stort sett är ett oarbetat fält när det gäller ungdomsarbete och ungdomslokaler. De ungdomslokaler, som finns i stadsdelen, utgöres ofta av källarlokalerna.

Burås ungdomsgård ligger för långt ifrån det egentliga Johanneberg för att kunna locka och dra ungdomen från detta område till sig. F. ö. är gården ganska välfylld av ungdomar från distrikt, som ligger närmare gården.

Ungdomsrådets undersökning om lämpliga lokaler för någon form av filialverksamhet har dessvärre inte gett något större utbyte. Ungdomsråd och ungdomsgård är emellertid väl underrättade om de förhållanden som råder för ungdomen i distriktet. Spridda antydningar till besvärande gångbildningar har ibland observerats och inrapporterats men i allmänhet rör det sig om skolungdomar, som är "ute och luftar sig" enstaka kvällar.

Vi vill gärna ha samarbete med olika ungdomsföreningar men hittills har det i

huvudsak varit scouterna inom detta distrikt, som vi fått kontakt med. Andra organisationer låter emellertid inte höra av sig — svarar dessvärre inte på inbjudningar till gemensamma sammankomster. Detta gäller bl. a. statskyrkans ungdomsverksamhet.

Önskemål? Ja, i första hand att lokalfrågan för Johannebergs ungdomsorganisationer kan lösas. Ett väl planlagt öppet ungdomsarbete — gärna i samarbete med organisationerna — är ett annat önskemål, som står högt på listan.

Siffror om JOHANNEBERG

Invånare i församlingen 1958 = 26.193 (Män = 12.159. Kvinnor = 14.034).

Födda 1958 = 333.

Gifta 1958 = 258.

Antal kvinnor per 1.000 män = 1.154.

Inflyttade under året = 1.145

Utflyttade " " = 1.782

Invånare i stadsdelen (1/11 1957) = 11.637.

Invånare under 20 år i % av befolkningen = 25,6.

(I Krokslätt fanns det 30,7 % under 20 år.)

Antalet fastigheter i stadsdelen (1955) = 5.195 (därav sten 5.006, trä 2, trä + sten 87, andra 100.)

Antal lägenheter i stadsdelen (1955) 1 rum och kök eller mindre = 1.833, 2 rum och kök = 1.555, 3 rum och kök = 1.158. Större än 3 rum = 649.

När byggdes husen?

11,6 % byggdes åren 1920—29.

75,1 % byggdes 1930—39.

11,5 % byggdes 1940—49.

Building tomorrow today

Världsjamboree på Filippinerna! Visst låter det intressant. Det låter ju helt enkelt fantastiskt vid närmare eftertanke. Men det låter ändå rakt ingenting emot vad det är i verkligheten. Många har väl någon gång drömt om att få resa till Fjärran Östern, men för de flesta får det förbli en dröm. För mig blev denna dröm en verklighet i somras i samband med den stora världsjamboreen utanför Manila, där 12.000 scouter och scoutledare från ett 70-tal länder samlats. När jag nu blivit ombedd att skriva något om denna drömresa, måste Ni förstå, att jag inte kan förmedla ens en bråkdel av alla mina intryck, otroliga upplevelser och äventyr under färden.

Själva resan

till detta avlägsna land — Österns Pärla — var ju i och för sig en strålande upplevelse. Vi — d. v. s. den skandinaviska truppen jämte en del andra européer — företog resan i ett chartrat plan och färden gick över Athén, Bahrein i Arabien, Pakistan, Indien, Burma, Siam för att slutligen ändas på Filippinerna. Landskapet under oss skiftade karaktär efterhand, ifrån Schweiz' snötäckta toppar, Arabiens glödheta och oändliga ökenlandskap, Indiens och Siams risfält, som avtecknade sig som ett mosaikmönster, Burmas djupa och trolska djungler omkring floden Kwai till de mörka djupen i Sydkinesiska sjön, där inte ens Mount Everest bottnar.

Att scoutrörelsen har en världsvid omfattning fick vi otaliga bevis på under färden. Överallt där vi damp ner från skyn, bland livliga italienare, mörkhyade araber, bruna indier, gulhyade siameser och småväxta filipinos, ja, överallt möttes vi av scouter, som bjöd på trivsamma samkväm, och på allt sätt hjälpte oss att få ut så mycket som möjligt av vår vistelse i just deras land. Resan kunde dock emellanåt bli ganska tröttsam eller vad sägs om ett week-endprogram som detta:

11/7 Uppehåll i New Delhi (Indien).

08.00 Ankomst till Benares. Besök vid Ganges. Utfärd till Sarnath och till Besant Teosophical School. Teebjudning av Rotaryklubben. Besök i basarerna. Möjlighet till vila på hotell.

12/7 00.30 Avresa från Benares. Vila på planet.

02.30—03.30 Uppehåll i Calcutta.

10.10 Ankomst till Bangkok. Besök på floden "Floating market", Kungl. slottet samt några tempel. Scoutsamvaro.

21.40 Avresa från Bangkok till Manila. Vila på planet.

Men även om programmet stundom var tämligen kompakt, detta för att vi skulle kunna hinna med allt under de fyra veckor, som vi hade till vårt förfogande, så gavs det rikliga tillfällen till att på egen hand eller tillsammans med någon infödd guide, upptäcka de olika ländernas speciella egenart. Här skulle jag kunna berätta om otroliga upplevelser i Arabien — vår första kontakt med Orienten — och om oförglömliga minnesbilder från Siam, Indien och Pakistan. Om det brokiga livet i den heliga staden Benares vid Ganges, där folk tillbringade sin mesta tid på gatan. Man tvättade sig, sov, åt, lät sig klippas av någon kringvandrande "frisör", tiggde en skärv till mat. Där satt hantverkarna och handlarna med sina varor framför sig på gatan och väntade på kunder och där höll köthandlarn som bäst på att vifta bort mängder av flugor och andra insekter från köttbitarna. Där brände man sina döda vid stranden av floden och strödde sedan askan i vattnet. I detta vatten tog hinduerna sedan sitt dagliga renhetsbad och drack sig otörstiga. Ett myller av folk och barn utan all like. Jag måste beundra dem som sett som sin upp-

gift att på olika sätt göra en insats här, bland sjuka, bland fattiga, bland svältande . . . här behövs enorma insatser.

Filippinerna

— Österns Pärla — var kontrasternas land. Alla vet kanske inte att Filippinerna ligger utanför Kinas kust, söder om Japan och att landet består av 7,104 öar, på vilka det bor ca 22 miljoner invånare. Kulturen är mycket olika i skilda delar av landet, från den starkt amerikainfluerade storstaden Manila till de avlägsna byarna, där folket levde på en utvecklingsnivå, påminnande om vår sten- och bronsålder. Filippinska KFUM har här emellertid gjort en uppmärksam insats. Under åtta år har 1000-talet filippinska studenter i grupper spritt sig över hela Filippinerna för att tillbringa en månad i de mest efterblivna byarna, där de med hjälp av byborna själva byggt skolhus och sjukstugor, grävt bevattningsdiken och brunnar och satt fart på hemindustrier av olika slag. De har undervisat byborna i moderna jordbruksmetoder, hemskötsel och spädbarnsvård. Mannen bakom detta projekt är generalsekreteraren i Filippinska KFUM, Domingo Bascara. Genom dessa aktioner har tusentals unga filipinos, som tidigare endast varit intresserade av att söka sig en framtid i en stad, fått upp ögonen för vilka möjligheter landsbygden har att erbjuda. Jag hade förmånen att få träffa Basky, som han populärt och allmänt kallas, och att höra honom berätta om denna verksamhet var mycket intressant och stimulerande.

Vårt besök i några av dessa avlägsna byar tillhör resans oförglömliga minnen. Efter en strapatsrik färd, delvis per kanot uppför en urskogsflod, där det ena scenariet mer fascinerande än det andra öppnade sig för oss i krökarna, och delvis per buss på slingrande vägar på randen av tvärbranta stup, nådde vi så byarna. Dessa folkslag sades vara huvudjägare men ingen var gladare än vi, att de tydligen kommit på bättre tankar. Så sent som för ett par år sedan lär emellertid två ameri-

Forts. å sid. 17

JURIDIK för föräldrar 1

(Ungdomsledare får även vara med och läsa det här . . .)

Föräldrarna äro pliktiga att sörja för barnets person och att giva det sorgfälligt uppfostran. De skola tillse, att barnet erhåller uppehälle och utbildning efter vad med hänsyn till föräldrarnas villkor och de tillgångar barnet kan äga ävensom barnets anlag må finnas tillbörligt.

Föräldrarna hava uppsikt över barnet samt äga för barnets tillrättavisande använda de uppfostringsmedel som med hänsyn till dess ålder och övriga omständigheter må anses lämpliga.

Enligt strafflagens 6 kap. 6 § kan föräldrar eller andra, som handhar vårdnaden av barn under 15 år, ådömas skadestånd för den skada barnet gör, om det kan anses att vårdnadshavaren brustit i tillsyn. Även barnet kan ådömas skadestånd.

UNGDOMSDELEGATIONEN

har beviljat SFS:s göteborgsdistrikt bidrag till anordnande av ledarkurs och de Vanföras ungdomssektion har också fått bidrag för att kunna genomföra en vecko-slutskurs för ungdomsledare.

Årets anslagssumma till lägerbidrag, inalles 12.000 kronor, har utdelats under oktober månad. Föreningarna har fått sig tillsänt beloppen per postgiro. En resterande summa å 1.000 kronor fanns också tillgänglig att utdelas som ungdomsledarstipendier nu under höstterminen. Dessvärre hade en hel del glömt bort att söka stipendium under vårterminen, vilket medfört att antalet sökande under hösten varit osedvanligt högt och därmed utdelningsprocenten låg.

SS Æolus har fått 300 kr. som bidrag till lägerverksamhet bland seglarungdom.

Slutligen kan nämnas, att ungdomsdelegationen vid ett par tillfällen den senaste tiden diskuterat ungdomsarbetets arbetsätt för att kunna åstadkomma ett effektivt handlingsprogram med olika former av fritidsverksamhet.

OPTIMIST- JOLLEN

Vad är det för feber, som grasserar bland göteborgs ungdomen? Lugn, lugn! Det är en högst hälsosam sjukdom — båtbyggerientusiasm. Barnavårdsnämnden, närmare bestämt ungdomsbyrån, har lanserat den i Norge och Danmark synnerligen populära Optimistjollen på västkustens breddgrader och menar, att den kan vara lämplig både att bygga under vinterhalvåret och segla under sommaren.

En flott upplagd pressvisning, som senare följdes av en dito för seglarfolk och representanter för ungdomsgårdarna, gav stort genljud i västkuststaden. Vid tillfället kunde meddelas, att ungdomsbyrån igångsatt båtbyggnadsverksamhet bland ungdom i den nya sjöungdomsgården i Sandarne, en f. d. sjukhusbarack, och där residerar f. n. ett trettiotal blivande båtägare. Även på ungdomsgårdarna runt om reses f. n. stapelbäddar för Optimistjollar.

- Optimistjollen,** som introducerades 1955 i Norge (som A-jollen), har sitt ursprung i Florida, USA. Den kan användas både för segling och rodd.
- Optimistjollen** finns i en mängd av 800 ex. i Norge och över 1,700 i Danmark. I Sverige finns båten i Karlstad, Kristinehamn och Mariestad. Båten är avsedd för nybörjare, flickor såväl som pojkar i åldern 8—14 år.
- Optimistjollen** väger 60 kg och kan med lätthet ihopsättas i exempelvis en källarlokal eller en slöjdlokal. I Göteborg tänker man använda sig av den danska modellen, som är gjord i vattenfast kryssfänér (gaboon) och kostar 295 kr.
- Optimistjollen** är c:a 2,30 m lång, 1,13 m bred och har en segelyta på 3,3 m². Den går alltså relativt lätt att förvara och kan med lätthet också transporteras exempelvis på en personbils takräcke.
- Optimistjollen** och båtbyggeriverksamheten skall följas upp av kurser i sjömanskap och navigation och troligen härliga lägerveckor under kommande sommandagar.
- Optimistjollen** skall vara försedd med flyttankar i skumplast, d. v. s. båten skall inte kunna sjunka. Den seglande skall alltid vara försedd med räddningsväst och givetvis vara simkunnig.



Segelsportföreningar

och båtklubbar i Göteborg samlas då och då till gemensamma överläggningar och i dessa brukar också representanter för barnavårdsnämnden och dess ungdomsbyrå delta. Den 15 oktober höll man till på ungdomsbyrån, där en hel rad kända seglarprofiler och ungdomsledare hade mött upp. "Profeterna" applåderade det friska initiativt med Optimistjollen och Ragnar Myrén från GKSS skänkte på stående fot en dylik jolle till den ungdomsverksamhet, som ungdomsbyrån bedriver. Även Kryssarklubben hade skänkt i bagaget: en lägervistelse gratis ombord på klubbens "Gratitude". SS Æolus har utlovat kurser i navigation och ev. läger nästa sommar. M. a. o. här ser Ni praktiskt vardagsarbete kommunal myndighet och ideella föreningar i samverkan!



Pojkhärbärke invigt

Så har då startskottet avskjutits. D. v. s. invigningen av Frälsningsarméns nya, som det officiellt heter, "mottagningshem och pojkhärbärke" ägt rum. I Olskrokens gamla brandstation, Hökegatan 10, (telefon 15 65 88) påträffar vi Sven Pransjö och hans fru som föreståndarpar för ett hem med plats för 10 pojkar i åldern under 18 år.

Behovet har sedan länge varit stort på det här området. Både polis och barnavårdsnämnd har omvittnat, att storstaden Göteborg haft åtskilliga ungdomar drivande omkring på sena kvällar och nätter utan att dessa kunnat få tag i härbärke för natten. Ofta har deras situation varit sådan, att riskerna för deras kriminalisering varit överhängande. Nattstadens gator och torg med de väntande gängen och ligorna fostrar ingen . . .

Det är ett kraftfullt grepp, som har

gjorts. Barnavårdsnämnden icke minst har varit i stort behov av ett hem, där den unge kunnat vila ut under natten, där de nödvändiga materiella attributen: vatten, säng, värme och mat funnits med i bilden, innan arbetet med den unges rehabilitering påbörjas nästa morgon.

Frälsningsarmén, som är huvudman för verksamheten, svarar för driftskostnaderna. Staden har ställt lokaliteter och inventarier till verksamhetens disposition. En lokal samarbetskommitté med representanter för Frälsningsarmén och barnavårdsnämnden har tillsatts för att vara föreståndaren behjälplig med råd och stöd.

Det är ett svårt arbete som ligger framför hemmets föreståndarpar. Det behöver emellertid inte innebära att det blir utan glädjande ljuspunkter. Att pojkhärbärgen kommer att fylla ett behov är vi nämligen övertygade om.

FORUM FÖR UNGDOM

heter Sveriges Ungdomsorganisationers Landsråds nya tidning, som utkom med sitt första nummer i oktober. Enligt programförklaringen vill tidskriften ägna stort utrymme åt internationella frågor men även syssla med aktuella ungdomsproblem, metodfrågor, tidskrifts- och boköversikter och annat som kan vara av intresse för ungdomsledare. Tidningen utges i samarbete med Sveriges sparbanker.

Första numret hade sin starka sida just när det gäller de internationella inslagen. Det inhemska var kanske för resumébetonat och för "gammalt" för att tilltala läsekretsen. I den senare punkten kanske just tidningens fortsatta bekymmer kommer att ligga. Att få färskt och aktuellt inhemskt stoff under trycksvärta. Som bekant är inte den stora skaran ungdomsledare i vårt land så särskilt snabba och välvilliga, när det gäller att fästa på pränt vad de tänker. Det brukar man få dra ut med tång.

Tidningens redaktionella bas verkar emellertid vara tryggad och dess redaktör en energisk och kunnig pennfäktare. Vi har anledning förmoda en god fortsättning.

Rikare fritid

heter en studiehandledning, som Torsten Eliasson har skrivit och Sparbankerna i landet har producerat. Som antydes i rubriken handlar det om fritiden, om fritidsproblem, fritid och frihet, fritidens mening och allt annat som sammanhänger med det i vår tid så aktuella begreppet.

En hel del nyttiga fakta och ännu nyttigare tips om diskussionsobjekt i de här frågorna gör den lilla skriften till en oumbärlig "ha-till-hands-bok" på ungdomsledarens bokhylla. Sparbankerna kunde möjligen ha gett häftet ett klatschigare omslag men varför klaga när innehållet är desto förnämre. F. ö. vem skall visa vägen till sparsamhet om inte sparbankerna?

JURIDIK för föräldrar 2

I enlighet med stadsfullmäktiges i Göteborg den 28/8 1941 fattade beslut, som fastställts av Länsstyrelsen, får enligt § 1 barn under 13 år icke inom Göteborgs stads område till salu utbjuda eller utdela tryckalster (ex. tidningar), blommor eller annat.

Barn i åldern 13—15 år får mellan klockan 8—20 försälja och utdela tidningar, idka försäljning i handelsbod samt under tillsyn av föräldrar, lärare eller lärarinna idka försäljning utomhus av välgörande eller allmännyttiga ändamål.

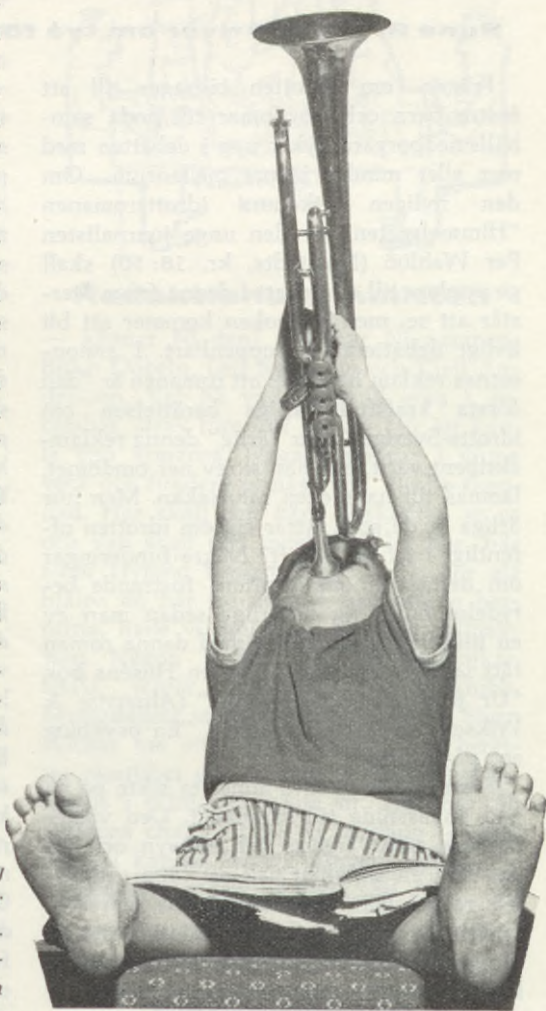
Barn som är befriat från skolgång må jämväl under tiden mellan klockan 6 och 8 idka försäljning eller utdelning av tidningar, mjölk och grädde.

3 §. Överträdes meddelat förbud, skall den för vars räkning utbudandet eller utdelningen ägt rum, därest överträdelsen skett med hans vilja eller vetskap, straffas med böter från och med fem till och med etthundra kronor. Till enahanda straff vare ock den förfallen vilken vården om barnet åligger, därest icke av omständigheterna framgår, att utbudandet eller utdelningen skett honom ovetande.

BARN och LEK

Vuxna människor delar gärna upp sin dag i arbete och fritid, och många har bekymmer för vad de skall ta sig till med den senare. Man kan då fråga sig, om en sådan uppdelning av dagen är aktuell för barnen. För den vuxne är arbetet den allvarigare delen av dagen, på fritiden skall man koppla av. Så upplever emellertid ej barnen dagens rytm. Nog tas skolan på allvar, men lekar och annan sysselsättning innebär för barnet säkerligen mycket större allvar än vad man i allmänhet tror. Vi säger kanske, att ett barn "bara lekar", och tänker inte på att det i leken händer viktiga ting. Barnets förmåga att leva sig in i en situation är nämligen mycket stor. Vad barnet upplever under lek av olika slag har därför en stor betydelse för dess utveckling, barnet samlar erfarenhet, upplever sina medmänniskor och lär något om livet.

(Skolöverläkare G. Rohde i Lyckoslantén.)



Månadens blåsning

Nu skall det blåsas, sa Black-Foot-Bill en dag. Det var när han hade varit och hälsat på det klämmiga gänget ungdomar på Jättestens Ungdomsgård, som under Sture Soneryds ledning hade ordnat Hising Island Show härförleden. Kanske är det inte så märkvärdigt att göra ett underhållningsprogram i och för sig. Men när ungdomar engageras att jobba och organisera sina angelägenheter och villigt bjuder till att göra sitt bästa, då har man en bestämd känsla av att ungdomsarbetet är på rätt väg. Heja på Jätten . . .

Per och Torsten ser på idrotten

Rune Bränge skriver om två författares analys av idrotten

Frågan om idrotten bidrager till att fostra barn och ungdomar till goda samhällsmedborgare dyker upp i debatten med mer eller mindre jämna mellanrum. Om den nyligen utkomna idrottsromanen "Himmelsgeten" av den unge journalisten Per Wahlöö (Norstedts, kr. 18: 50) skall ge upphov till en debatt i denna fråga återstår att se, men att boken kommer att bli livligt debatterad är uppenbart. I annonsernas reklam heter det att romanen är "den första kraftfullt ärliga berättelsen om idrotts-Sverige". Hur "ärlig" denna reklamskribent varit, när han skrev ner omdömet, lämnas till hans egen rannsakan. Men hur ärliga är de som yttrar sig om idrotten ofentligt i tal och skrift? Några funderingar om detta och om idrottens fostrande betydelse faller sig naturliga sedan man av en tillfällighet samtidigt med denna roman fått läsa en uppsats i Torsten Huséns bok "Ur psykologisk synvinkel" (Almqvist & Wiksell, kr. 11: —), betitlad "En psykolog ser på idrotten".

Fostran bör ju inte minst ta sikte på en god anpassning till samhället. Den välanpassade visar ansvar och hänsyn och tar det som en självklar sak att följa samhällets regler. När den framstående representanten för samhället håller högtidstalet på idrottsföreningens jubileumsfest framhåller han att idrotten har tusenåriga traditioner men alltifrån kampen på antikens arena fram till fighten på rinkens i bländande strålkastarsken går som en röd tråd regeln om rent spel. Och så ordar han om ledarnas idealism och uppoffringar och om idrottsmännen som föredömen för de hållningslösa ungdomarna. Betydligt mera idrottskunnig är förstås sportchefen på tidningen, och i vårt land har vi några sportens verkliga gentlemän, som skriver med vördnad om idrotten främst för att den skapar "en sund själ i en sund kropp". Och så har vi en yngre generation idrottsjournalister, som ser som sin främsta uppgift att skapa idoler, eftersom ungdomen behöver idoler, mästare och hjältar.

Per Wahlöö är yngre än jubileumstalare, som lovordar idealismen inom idrotten, och sportchefer, som talar om de första olympiaderna. Men han är jämgammal med många av de kolleger, som fyller spalterna med larv om nationalhjältar och toppsensationer. Antagligen har han tröttnat på detta slags "diktande" och tycker att lovsångare av detta slag behöver en känga, inte för att de sjunger falskt, men för att de utlämnar så många strofer. Det är bara synd att han plockar upp den där kängan på sportredaktionen på någon av de stockholmska kvällstidningarna. Han har nämligen förfallit till samma de enorma överdrifternas jargong, som man excellerar i på det hållet. En mera måttfullt hållen stil skulle säkert gett mera kraft åt kritiken. Eller också har han helt avsiktligt valt denna burleska fabuleringsstil för att förvilla. Nu vet läsaren aldrig riktigt var han har författaren. Menar han verkligen att det finns så mycket ruttet inom idrotten? Eller skriver han bara för att roa sig själv och läsaren med festliga typer, med bondkomik i matchen mot Örnhult i lingonserien, med dräpliga parodier av samvaron mellan "älskande" före och i äktenskapet? Och vad menar han egentligen med alla dessa cyniska reflektioner, t. ex. om idrottsförbundens godtyckliga rättsskipning, och om poliser, som när ingen ser det går in till arrestanten och slår halvt ihjäl honom? Ofta tycker man att det är skämt, som smakar skämt.

En annan av de författare, som fått ut en bok i höst, Hjalmar Gullberg, skrev en gång i en dikt "framtidens vagn går över söndermalda". Om man ändrar det till "framgångens vagn går över söndermalda" passar det in precis på skildringen i "Himmelsgeten" av hur en liten kvartersklubb växer ut, vinner serie efter serie och går mot ett hägrande allsvenskt avancemang. Den som dirigerar vagnen, så att den mal sönder allt motstånd är "Hövdingen", mannen som tar hand om ordförandeskapet, medan klubben ännu består

av en brokig samling figurer, unga grabbar och medelålders karlar, som spelar för nöjes skull. Hövdingen krossar ledare i den egna klubben och i andra klubbar, ja, en hel konkurrentklubb stryker med, och spelare som inte duger längre i A-laget eller för övrigt inte passar in i mönstret sparkas ut.

Någon övermänniska är "Hövdingen" sannerligen inte. Vad är då orsaken till att han inte blir stoppad? Ja, man får väl antaga att författaren menar att "Hövdingens" metoder med baktaleri, intriger, mutor, värvningar, anskaffning av jobb och lägenheter är så vanliga inom idrottsrörelsen att de nästan blivit sanktionerade och ingen vågar rota i det. Alltsomoftast flödar också spriten ymnigt i boken. Man behöver inte tvivla på att Wahlöö anser att ledare utan skrupler kan nå högt, likt "himselfgeten", som en viss fågel kallas för, och ledare med pengar kommer ännu högre. Hur man lämpligen skaffar pengar finns det också recept på i denna märkliga "ärliga" roman. Per Wahlöös uttalande utmaning till idrotts-Sverige lyder kanske: träd fram och bevisa att jag ljuger!

I hela denna roman sägs just ingenting om idrottens fostrande betydelse. Wahlöö har kanske läst Torsten Huséns uppsats "En psykolog ser på idrotten" och av den dragit den självklara slutsatsen, att idrotten inte är fostrande om den inte bedrivs på ett riktigt sätt, om den saknar ledare som kan fostra. Utan tvekan vet Wahlöö mycket mer än professor Husén om vad som händer bakom idrottens fasad, medan Husén vet mycket mer än Wahlöö om vad som händer bakom den unge individens fasad. Husén vet att den unge har ett starkt rörelsebehov och ett lekbehov, som ingalunda behöver försvinna när han blir vuxen. Vidare har alla normala människor ett starkt gemenskapsbehov. Dessutom vet Husén mycket mer än de allra flesta svenskar om kulturpuberteten, alltså de år i den unges liv då han varken är barn eller vuxen. Grabben är kroppsligt ganska mogen när han är 16 år, men föräldrarna och samhället anser honom inte vara mogen eller myndig och kapabel att klara av

Forts. å sid. 17



Redaktionskommittén

— känner Ni den? Här har Ni namnen: Björn Döbeln, Leif Svensson och Kjell Andersson. Vet Ni vad de skall göra i december, strax före jul? Jo, det blir att kavla upp ärmarna, lägga pannorna i djupa veck och fundera ut nästa års "Vi alla-skepnad. Hur skall den kära tidskriften se ut och vad skall den innehålla? Jo, hör här (som Hyland brukar säga . . .): För att hjälpa de här tre mycket bekymrade herrarna, hade vi tänkt oss följande hjälpaktion. Någon i KFUM:s Triangelpojkar, SMU senior, Jättestens kamratklubb, Masthuggets scoutkår, GNDS och IK Stern skickar oss ett trevligt julkort och berättar samtidigt vad Ni vill ha för skojigt innehåll i tidningen nästa år. Här har Ni världens chans att ge en julkapp — vem vet, Ni kanske får en julkapp tillbaka!

Meddelas endast på detta sätt . . .



Alkoholfrågan

Pogo Produkter i Solna visar god aktivitet, när det gäller att ställa olika former av materiel till ungdomsarbetsförfogande. Den senaste nyheten är ett arbetsblad om alkoholfrågan, som Nils-Erik Nyman utarbetat och som är avsett att användas av skolor och ungdomsorganisationer. Materieleet kan vara ett gott tillskott till vårt ofta rätt knapphändiga innehav av resurser när det gäller vårt metodiska arbete. Upplysning i alkoholfrågan är ju dessutom ett synnerligen angeläget ämne, som förtjänar att tas upp i organisationer även utanför nykterhetsföreningarna. (Pogo Produkter, Åsvägen 6, Solna, telefoner Sthlm 82 06 00, 82 13 20.)

Saknar idrotten en bärande idé?

Funderingar kring en artikel i föregående nr av Vi alla.

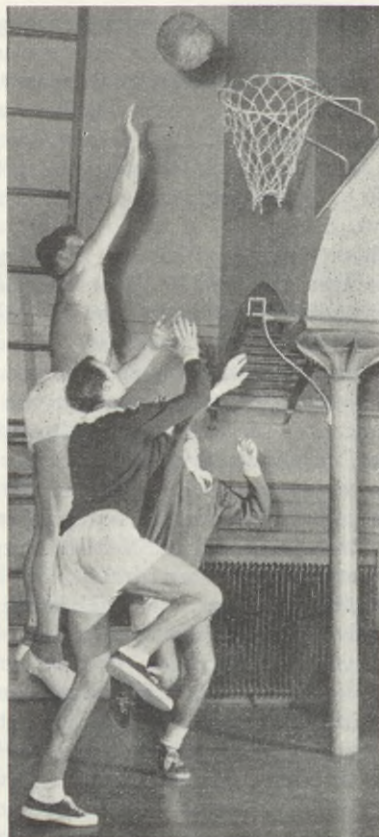
Många idrottsföreningar har givetvis problem att brottas med. En del föreningar sätter som sitt främsta mål att anskaffa en egen klubblokal. Klubbstugebygget stärker ju samhörigheten i en förening i hög grad. I den egna klubbstugan kan man sedan lägga grunden till ett gott föreningsarbete, skapa den rätta klubbandan o. s. v.

Skall man sedan lösa klubblokalfrågan kollektivt för en hel stadsdel, genom frivilligt arbete av ungdomar ur olika föreningar, kanske utgångsläget blir något annorlunda. Låt oss t. ex. anta att samtliga föreningar bedriver ungdomsverksamhet, hur kommer det då att gå om föreningarna börjar värva medlemmar från varandra? Just inom idrottsrörelsen förekommer ju denna avart av medlemsanskaffning. Många tycker kanske att detta inte skall utgöra ett absolut hinder för ett gemensamt lösningsåtgärdsarbete av klubblokalfrågan, men givetvis kommer inte detta att skapa någon vidare entusiasm i det frivilliga arbetet. Läget kanske ställer sig litet annorlunda, då det gäller uppförande av omklädningsrum o. dyl. i anslutning till ishockeybana, fotbollsplan o. s. v. Här har man ju sett exempel på att stora arbeten genomförts i större kollektiv. Vid sådana tillfällen gäller det ju också att skapa möjligheter att få utöva sin favoritsport.

Ungdomsledarens största problem kanske ligger i detta att kunna skapa utsikter för ungdomarna att nå närliggande mål samt att ständigt ställa nya mål i sikte. När han inte alltför avlägsna mål, eller missar av någon anledning, då är det skönt att ha god sportslig grund, — att kunna spotta i händerna och jobba vidare.

Det stora målet har vi väl alla klart för oss inom idrottskretsar: *En sund själ i en sund kropp.*

Kaj Settergren, idrottsinstruktör vid ungdomsgårdarna, har skrivit inlägget härovan.



JURIDIK för föräldrar 3

1. Moped får ej föras av person under 15 år.

”Föres moped av barn, som ej fyllt 15 år, skall den som har vårdnaden om barnet straffas med dagsböter. Visar denne att förseelsen skett utan hans vetskap, eller att han gjort vad på honom ankommit för att förekomma densamma, vare han fri från ansvar, (§ 3 i Kungl. kungörelsen av den 23/5 1952 nr 280).

2. Den som ej fyllt 16 år må ej inom Göteborgs stad utomhus begagna luft- eller fjäderbössor (eller luft- eller fjäderpistoler) med vilka kulor, hagel eller andra projektiler kunna utskjutas. Handlar barn, som ej fyllt 15 år i strid mot bestämmelserna här ovan, skall den som har vårdnaden om barnet straffas med böter, högst 300 kronor, eller dagsböter, därest han icke gjort vad på honom ankommit för att förhindra förseelsen.

Forts. från sid. 9. BUILDING . . .

kanare ha blivit av med sina huvuden. På kvällen var vi bjudna till en tillställning mitt i byn, där invånarna dansade sina vilda danser kring en stor eld. Stämningen var mäktig, när vi senare sjöng vår scout-sång och även inneslöt dessa infödingar i vår kedja. Vi kände då en mänsklig gemenskap, som sträckte sig över gränser och raser. Då vi sent omsider kröp till kojs den kvällen ringde tam-tam-trummornas musik och infödingarnas sång fortfarande i våra öron och jag är säker på att det var fler än jag som svepte moskitosnätet extra hårt omkring sig då.

Jamboree!

Låter det inte som en trumpetfanfar för alla scouter. Äventyr, nya vänner och nya länder. Lägerplatsen var utsökt vackert belägen på sluttningen av det mångbesjunga berget Mt Makiling. Lägret — jamboreen — kallades också bamboreen, därför att bambuhyddorna till antalet fullständigt dominerade över tälten.

Den tropiska hettan satte givetvis sina spår i den nordiska aktiviteten. Varje tillfälle utnyttjades emellertid till att knyta kontakter med andra mer eller mindre exotiska lägerdeltagare, exempelvis vid lägerbål, på bygatan, kring matgrytan, vid olika partyn etc. Intensiva dagar i en intressant miljö! På hemvägen från Filippinerna deltog vi i en internationell scoutkonferens i Indien, där bl. a. premiärminister Nehru talade. Premiärministern betonade därvid scoutrörelsens stora möjligheter och betydelse då det gäller ökat internationellt samförstånd, något som vi då i praktiken erfarit under jamboreen. Förvisso hade vi, från vilket land på jorden vi än kom, fått en vidgad horisont och samlat många nya erfarenheter och lärdomar för framtiden och det var ju meningen med lägret också, ty jamboreens paroll var: Building tomorrow today.

Forts. från sid. 15. PER . . .

de medborgerliga uppgifterna och skyldigheterna förrän uppåt 20-årsåldern. I de åren spelar för många ungdomar gänget

och klubben större roll än både hemmet och skolan. Enligt den stora undersökning, som Husén gjorde för några år sedan bland ungdomar, ägnade sig 60 proc. av dem i 16—17-årsåldern åt aktiv idrottsutövning. Förutom att idrotten under tonåren fyller de nämnda behoven ger idrotten den unge en chans att hävda sig, som han inte kan få någon annanstans, såvida han inte har någon ovanlig specialbegåvning.

Det är ingen längre uppsats Husén har skrivit, men han är så intresserad av ämnet att det inte skulle förvåna om han i framtiden börjar forska ordentligt om hur idrotten påverkar ungdomen. Han är också mycket förstående mot åskådarna, de som identifierar sig med idrottsmannen, kämpar och lider med honom, kallar honom vid förnamn och smeknamn. Professor Husén skriver: "Som jag ser saken är idrotten det förnämsta medlet vi har att fostra ungdomen till laganda, uppoffring, hänsyn och känsla för "fair play" i alla livets skiften". Så i fortsättningen kommer väl idrotts-Sverige att kalla professorn för Torsten.

Storlien-kurs den 10-16 jan.

Föreningen Nordens ungdomsrepresentantskap anordnar en nordisk kurs för ungdomsledare den 10—16 januari 1960 i Storlien. På Skidfrämjandets anläggning Högfjället blir det föredrag, diskussioner och grupparbete om aktuella ungdomsfrågor i Norden. Vidare har deltagarna chans att syssla med friluftsliv och en utfärd kommer också att anordnas. Kursavgiften, i vilken ingår kost och logi, är 115 kronor. Anmälan till Föreningen Norden, Vasagatan 52, Stockholm C.

Mera plats för oss

heter en kampanj, som HSB, Hyresgästerna och Unga Örnar igångsatt runt om i landet. I Göteborg sker den stora upptakten den 17 november, då arrangörerna kallat en hel del människor till att lyssna på arkitekt *Hans Wohlin*, undervisningsrådet *Ragnar Lund* samt direktör *Sven Kypengren*.

Ungdomsbyrån

- kan berätta om livlig aktivitet den senaste tiden med internationell hjälpverksamhet. Sällan har det varit ett sådant pådrag i Göteborg. Den ena insamlingen har avlöst den andra.
- har tillsammans med ungdomsgårdarna diskuterat formerna för nästa års internationella ungdomsvecka i Göteborg. Man skall nu förelägga ungdomsdelegationen en hel del förslag, bl. a. om en utökning av träffen till att omfatta 10 dagar. Enligt uppgift lär ryssarna vara intresserade av att deltaga i evenemanget.
- bladdrar i personalliggaren och finner, att assistent Gunnel Svennenfors beviljats 6 månaders tjänstledighet från sin tjänst på Mossebergs ungdomsgård. Hon skall bestrida annan kommunal tjänst.
- gläds ständigt åt de förnämliga föreningskontakterna. Den gångna månaden har vi hunnit gästa Blåbandet, SMU, DKS, Göteborgs Scoutdistrikt, Lundby Soc.-Dem. Kvinnoklubb, IOGT, SSU Haga Annedal och KFUM.



Insänd litteratur

László Hátori: *Farlig resa*, Svensk Läraretidnings förlag 9: 50.

Tove Ditlevsen: *Annelise, 13 år*, Svensk Läraretidnings förlag 8: 75.

Ingvar Wahlén: *Barnen på Liegården*, Lindblads 7: 25.

Nils Hydén: *Gula brigadens hjältar I, Till Magdeburg*, Svensk Läraretidnings förlag 7: 50.

Nils Hydén: *Gula brigadens hjältar II, Svensk lösen*, Svensk Läraretidnings förlag 7: 50.

Inger Brattström: *Thomasine och smugglaren*, Svensk Läraretidnings förlag 6: 85.

Anne Barrett: *Vad händer i sängfågelsalén?* Svensk Läraretidnings förlag 7: 75.

Jeanna Oterdahl: *Skolflickor*, Lindblads — Uppsala — 9: 50.

C. Dale-Snedeker: *Aristodemos, Spartanen*, Svensk Läraretidnings förlag 14: 50.



Redaktören

som aldrig hunnit bli så socialt välanpassad, att han fått lära sig att spela bridge och ej heller hunnit trimma sina grå celler med sådana sysselsättningar som att spela whist, lura grannen i pokerspel eller sina barn i svälta räv, hade tillfälle här om dagen att lyssna till en debatt om kortspel. Ja, det rörde sig om sådana där tingestar, med klöver, ruter, hjärter och spader antecknade på ena sidan och något annat på den andra. Frågan gällde, skall man använda sig av kortspel i ungdomsarbete eller ej? Nej, sa en del, det är uteslutet, det blir bara hasard. Ja, sa en och annan, om det sker i organiserad form och med instruktörer (bridge). På resor med ungdom kan det vara bra att sysselsätta dem med, sades också. Ungdomarna spelar av varandra avlöningen. Passivt och meningslöst. Kan träna de unga i slutledningsförmåga. Dålig ton i kortspelsgång. Bort med förutfattade meningar. Många idrottsgång använder sig av kortspel vid sina resor. Etc. etc. Hur skall man nu klara sig som ungdomsledare, när man är analfabet i gamet? Kanske skulle man köpa en lek och lägga sig i träning. Man kunde ju börja med att bygga korthus . . .

Gunhild Sehlin: *Snapphaneborgen*, Gebers 7: 75.

Göran Roos: *Tommy, ishockeyspelaren*, Wahlström & Widstrand 7: 95.

Robert Heinlein: *Egen rymddräkt finnes*, Svensk Läraretidnings förlag 12: 50.

John Blomqvist: *Kvarsittning och skolgång*, Almqvist & Wiksell hft 8: 25, inb. 9: 75.

Bertil Söderling: *Barnet i skoldåren*: Bonniers hft 14: 75, inb. 17: 25.

Kul för klubben

• Lasse Carlsson ger tips •

Många gånger händer det att man i klubben får några minuters s. k. dödtid. Då kan det vara lämpligt att ha några små s. m. s. "nötter" att knäcka.

- 1) En grekisk student, som studerar svenska vid Göteborgs universitet, visade följande ordrams och påstod samtidigt att svenska språket verkar vara synnerligen ordfattigt. Man kan faktiskt hålla med honom. Se själv!

"får får får får får inte får får får lamm".

Med hjälp av några skiljetecken förstår man strax innebörden.

- 2) O O O
 O O O
 O O O

Genom att draga fyra (4) raka linjer skall man kunna förbinda ovanstående nio (9) ringar med varandra. Försök!

Uthyrning av 16 m. m. filmprojektor

med maskinist till oslagbart lågt pris.

GORDON MAGNUSSON

VEGAGATAN 15 - TEL. 12 04 38

Violla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 = Göteborg * Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:- Postgiro 491 18



Försäkra i

HANSA-MÄLAREN

Avd.kontor, S:a Hamngatan 33	Tel. 17 28 20
Försäljningskontor, Vasagatan 45	„ 17 45 20
Hisingskontoret, Kyrkbytorget	„ 23 66 36
Järnbrottskontoret, Radiatorget	„ 45 37 17
Kortedalakont., Kortedalstorget 7	„ 46 62 62
Mölnadalskont., Hagåkersgatan 10	„ 27 48 75

Alla slag av försäkringar



STRUVES BOKTRYCKERI
Göteborg 1959